

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-70-97>

УДК 330.322

СУТНІСТЬ, КЛАСИФІКАЦІЯ ТА ФУНКЦІЇ ЗОВНІШНІХ ІНВЕСТИЦІЙ В ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

THE ESSENCE, CLASSIFICATION AND FUNCTIONS OF EXTERNAL INVESTMENTS IN THE ACTIVITIES OF ENTERPRISES

Лютий Ярослав Васильович

аспірант,

Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника

ORCID: <https://orcid.org/0009-0002-4675-8741>

Lyuty Yaroslav

Vasyl Stefanyk Precarpathian National University

Стаття присвячена тематиці сутності, класифікації та функцій зовнішніх інвестицій у діяльності та розвитку підприємства. Проведено групування визначень інвестицій в законодавчо-нормативних, довідкових, наукових та академічних джерелах інформації. Встановлено місце зовнішніх інвестицій в загальній класифікації інвестицій підприємства. Аргументовано вибір підходів до обґрунтування сутності зовнішніх інвестицій підприємства. На основі проведеної аргументації сформульовано визначення зовнішніх інвестицій підприємства. З використанням загальнонаукового методу дедукції проведено класифікацію зовнішніх інвестицій підприємства та виокремлено основні їхні види. Встановлено основні функції, що їх виконують зовнішні інвестиції в діяльності підприємства за сучасних умов господарювання та економічного розвитку.

Ключові слова: інвестиції, класифікація інвестицій, види інвестицій, зовнішні інвестиції, функції інвестицій.

The article is devoted to the essence, classification and functions of external investments in the activities and development of an enterprise. The relevance of studying external investments is determined not only by the shortage of financial capital faced by enterprises during the stage of intensive economic growth but also by their need for access to advanced developments and technologies, foreign markets for sales or supplies, expertise in effective corporate governance, protection of business from hostile takeovers or other negative unlawful influences by entities with authoritative powers, and more. The purpose of the article is to study the essence of external investments, their types and functions in the activities of enterprises. In the course of preparing the article, general and special methods of scientific research were used, in particular: the method of substantive analysis to establish the essence of investments; the method of deduction in substantiating the definition of foreign investments and the features of their classification; the classification method to characterize the types of foreign investments. The main research findings presented in the article include: substantiation of the essence of external investments of an enterprise in accordance with the property and capital approach; determination of the features of the classification of external investments, establishment of their types and provision of characteristics of each type; substantiation of the functions that external investments perform in the activities and development of enterprises. The conclusions of the article summarize the arguments presented therein regarding the essence, types, and functions of external investments of enterprises and establish prospects for further research on this topic. The theoretical value of the obtained research results lies in the development of the conceptual apparatus of investment. The practical value of the obtained results provides for the possibility of applying substantiated types and functions of external investments to develop an economic mechanism for attracting these investments to Ukrainian enterprises.

Keywords: investments, classification of investments, types of investments, external investments, functions of investments.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок з важливими науковими чи практичними завданнями. Підприємства, діяльність яких характеризується

динамічним й інтенсивним розвитком, як правило, постійно потребують інвестицій в розширення виробничо-технологічної бази та збільшення обсягів засобів обігу. Фактично

без інвестицій неможливе економічне зростання як на мікро, так і на макрорівні. В інноваційній економіці роль інвестицій зростає ще більше, адже розроблення та впровадження інновацій потребує значних довготермінових вкладень в наукові дослідження й розробки та капітальну інфраструктуру. За умов перманентного дефіциту власних фінансових ресурсів, що його здебільшого постійно відчують підприємства у фазі активного економічного зростання, визначальними для забезпечення їхньої діяльності стають зовнішні інвестиції, залучені від інших суб'єктів економіки. При цьому, зовнішні інвестиції дають змогу не лише покрити дефіцит фінансових ресурсів для розвитку підприємств, але й можуть забезпечити для нього інші конкурентні переваги, зокрема, надати доступ до нових технологій, якими володіє інвестор, чи до нових ринків, на яких він присутній.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Інвестиції як економічну категорію розглядали вчені переважної більшості наукових шкіл. Залежно від наукового спрямування (меркантилізм, фізіократія, класична політекономія, неокласичні теорії, кейнсіанство тощо) їхні погляди відрізняються щодо питань визначення основоположних джерел інвестицій, напрямів їхнього вкладення, доцільності втручання держави в інвестиційні процеси тощо, однак переважна більшість вчених все ж визнавали інвестиції важливим (а то й визначальним) чинником економічного зростання та збагачення на макроекономічному рівні.

Серед сучасних іноземних та українських науковців, які зробили вагомий внесок у розвиток теоретично-прикладних засад інвестування на мікроекономічному рівні, варто виокремити Г. Дж. Александера, Дж. В. Бейлі, Л. Дж. Гітмана, А. Ф. Гойка, М. Д. Джонка, А. П. Дуку, С. А. Єрохіна, О. А. Кириченка, М. І. Крупку, В. Г. Федоренка, А. В. Череп, У. Ф. Шарпа та багато інших. Науковці чимало уваги приділили сутнісним, класифікаційним, фінансово-економічним, галузевим та іншим аспектам інвестицій й інвестиційної діяльності підприємств. Однак проблематика зовнішніх щодо підприємств інвестицій та механізмів їхнього залучення, особливо з огляду на їхню багатофункціональність в сучасній глобальній економіці інноваційного типу, недостатньо розкрита в наукових джерелах.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є дослідити сутність зовнішніх інвестицій, їхні види та функції в діяльності підприємств.

Виклад основного матеріалу дослідження. Діалектичний метод пізнання передбачає дослідження сутності зовнішніх інвестицій виходячи із базового поняття «інвестиції», від якого вони походять. В новітній період історії України поняття інвестицій увійшло в активний науковий, академічний та професійний управлінський вжиток з відновленням державою незалежності та переорієнтування економіки на ринкові основи господарювання. Свідченням цього є прийняття вже у вересні 1991 року Закону України «Про інвестиційну діяльність». Визначення інвестицій у цьому законі стало не лише початком формування категорійного апарату інвестиційної діяльності в Україні, але й імперативно встановило бачення їхнього трактування у сфері законодавчо-нормативного регулювання та державотворення, що зрештою вплинуло і на наукові підходи до теоретичних, концептуально-методологічних і прикладних досліджень у цій сфері.

Дійсно, якщо проаналізувати визначення інвестицій в українських довідкових, академічних чи наукових джерелах, то можна зробити висновки, що переважна більшість з них базується на трактуванні інвестицій Законом України «Про інвестиційну діяльність». Однак, в окремих джерелах можна віднайти й відмінні від цього трактування визначення сутності категорії «інвестиції» (табл. 1).

На основі аналізу визначень інвестицій, поданих українськими науковцями, Зеленіна О. О. провела групування дефініцій цього поняття за шістьма критеріями [4, с. 180], які фактично відображають три підходи – затратний, майновий та капітальний. Досліджуючи еволюцію трактувань інвестицій представниками найзнаковіших економічних наукових шкіл, Коваленко Ю. М. та Мискіна О. О. виокремили п'ять підходів до їхнього розуміння – ресурсний, соціально-економічний, витратний, гедоністичний та майновий [8, с. 75].

Варто зауважити, що становлення і еволюція змістовного наповнення категорії «інвестиції» відбувалося у контексті макроекономічних досліджень формування національного доходу та збагачення держави. Саме макроекономічний погляд на інвестиції пов'язаний з ресурсним підходом до їхнього трактування. Мікроекономічну сутність інвестицій, на нашу думку, краще розкривають затратний, майновий чи капітальний підходи.

Аналіз наукових та академічних джерел з тематики інвестування засвідчує існування

Таблиця 1

Групування визначень категорії «інвестиції» з різних видів джерел інформації

Назва джерела інформації	Визначення інвестицій
Закон України «Про інвестиційну діяльність»	Інвестиціями є всі види майнових та інтелектуальних цінностей, які вкладають в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності, результатами якої є прибуток (доход) чи соціальний та екологічний ефект [10]
Довідкові джерела	
Економічний енциклопедичний словник / за ред. С. В. Мочерного	Інвестиції – довготермінові вкладення капіталу в різні сфери та галузі народного господарства всередині країни та за її межами з метою привласнення прибутку [2, с. 271].
Фінансово-економічний словник / А. Г. Загородній, Г. Л. Вознюк	Інвестиції – грошові, майнові, інтелектуальні цінності, що їх вкладають в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності з метою отримання прибутку або досягнення соціального ефекту; капітальні вкладення в розвиток виробництва чи невиробничу сферу [3, с. 554].
Фінансова енциклопедія / за заг. Ред. О. П. Орлюк	Інвестиція – вкладення коштів у різноманітні об'єкти (активи) з метою одержання доходу від володіння таким об'єктом (активом) та/або від зростання його вартості у майбутньому [13, с. 181].
Академічні джерела (підручники, навчальні посібники)	
Дука А.П. Теорія та практика інвестиційної діяльності. Інвестування: навч. посібник	Інвестиції – економічні ресурси, які спрямовані на збільшення реального капіталу суспільства, а саме: розширення та модернізацію виробництва; створення виробничої інфраструктури; створення товарно-матеріальних запасів та резервів; створення соціальної інфраструктури; підготовку та перепідготовку персоналу; науку та наукове обслуговування тощо [1, с. 44].
Інвестування: навч. посібник / за ред. М. І. Крупки	Інвестиції – це: витрати коштів, спрямовані на відтворення капіталу, його заміщення та розвиток; вкладення капіталу у всіх його формах для забезпечення його зростання в майбутньому, отримання поточного доходу або вирішення певних соціальних завдань; частина суспільних ресурсів, які вилучають з поточного споживання й вкладають у виробництво для одержання майбутнього прибутку [6, с. 8].
Кириченко О. А., Єрохін С. А. Інвестування: підручник	Інвестиції (економічне визначення) – видатки на створення, розширення, реконструкцію і технічне переозброєння основного капіталу, а також на пов'язані з цим зміни оборотного капіталу. Інвестиції (фінансове визначення) – система економічних та інших відносин з приводу кругообігу капіталу, який авансований у вигляді грошових, майнових, інноваційних та інтелектуальних цінностей в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності з метою отримання вигід від забезпечення процесу розширеного відтворення [7, с. 25].
Федоренко В. Г., Гойко А. Ф. Інвестознавство: підручник	Інвестиції – це вкладення капіталу з метою подальшого його збільшення [5, с. 7].
Наукові джерела	
Коваленко Ю. М., Мискіна О. О.	Інвестиції – вкладення капіталу (грошових, матеріальних і нематеріальних цінностей) у фінансові та реальні активи з метою отримання прибутку (доходу) чи зростання вартості капіталу [8, с. 77].
Любімов В. І.	Інвестиції – вигідне для інвестора довгострокове вкладення фінансових, матеріальних та інтелектуальних ресурсів з метою одержання економічного прибутку та підвищення суспільного добробуту в країні [9, с. 11].
Скоробогатова Н. Є.	Інвестиції (на макрорівні) – витрати будь-яких цінностей, що призводять до зростання вартості капіталу в економічній системі. Інвестиції (на мікрорівні) – вкладення капіталу у будь-які об'єкти з метою створення додаткової вартості [11, с. 492].
Ткаченко А. М., Плаксина Є. М.	Інвестиції – це спосіб переміщення капіталу, який повинен забезпечити збереження або зростання вартості капіталу та приносити позитивну величину прибутку (доходу) або досягти соціального, екологічного та економічного ефекту [12, с. 102].

Джерело: сформовано автором

чималої кількості ознак класифікації інвестицій, серед яких найчастіше автори застосовують такі: об'єкт інвестування; характер участі інвестора в інвестиційному процесі; термін інвестування; рівень інвестиційного ризику; форма власності інвестованого капіталу; регіональне походження інвестицій; форма інвестування; рівень прибутковості; рівень ліквідності; спрямованість щодо підприємства тощо [1; 3; 5; 7]. За останньою ознакою інвестиції поділяють на:

– внутрішні (самоінвестування) – придбання чи створення довготермінових активів за рахунок власних джерел фінансування підприємства;

– зовнішні (отримані ззовні) – залучені від сторонніх щодо підприємства суб'єктів;

– спрямовані назовні – вкладення підприємства у статутний капітал чи цінні папери інших суб'єктів господарювання.

Таким чином, основна відмінність зовнішніх інвестицій підприємства від інших їхніх видів – надходження від сторонніх суб'єктів. Обґрунтування визначення зовнішніх інвестицій за вище вказаними підходами до трактування інвестицій на мікроекономічному рівні загалом базується на таких аргументах:

1) затратний підхід до розуміння сутності інвестицій підприємств має певні обмеження, обумовлені бухгалтерським розумінням витрат як зменшення активів або збільшення зобов'язань, що призводить до зменшення власного капіталу підприємства. Тобто витрати (за винятком тих, які підлягають капіталізації) пов'язані зі зменшенням економічних вигод підприємства, тоді як інвестиції навпаки – спрямовані на зростання цих вигод в майбутньому. Якщо ж витрати підлягають капіталізації, то здебільшого це стосується створення необоротних активів власними силами підприємства, що підпадає під розуміння внутрішніх інвестицій;

2) майновий підхід до пояснення змісту інвестицій акцентує увагу на майнових цінностях, які вкладають у діяльність суб'єктів економіки з метою отримання певних вигод (як правило, прибутку чи інвестиційного доходу) в майбутньому;

3) трактування сутності інвестицій з позиції капіталу передбачає врахування його подвійної сутності – з одного боку майнової як сукупності певних вкладених активів, використання яких в господарській діяльності спрямоване на отримання певних економічних вигод чи інших ефектів, а з іншого – взаємовідносин прав власності на це майно

чи відповідну йому частку в капіталі реципієнта інвестицій. Цей аргумент також дає змогу відмежувати зовнішні інвестиції від інших видів правовідносин, таких як позика, кредит тощо.

З огляду на наведені аргументи та базуючись на визначеннях інвестицій, поданих в законодавчо-нормативних, довідкових, академічних та наукових джерелах, можна запропонувати трактувати зовнішні інвестиції підприємства як грошові, майнові, інтелектуальні цінності, що їх інші суб'єкти (юридичні чи фізичні особи, держава в особі органів влади чи місцевого самоврядування тощо) вкладають в його діяльність з метою отримання прибутку, інших економічних вигод або досягнення соціального, екологічного чи іншого ефекту. Для детальної характеристики сутності зовнішніх інвестицій доцільно провести їхню класифікацію, яку за загальнонауковим методом дедукції можна вивести із загальної класифікації інвестицій, представлені в наукових та академічних джерелах (табл. 2).

Залучення зовнішніх інвестицій переважно обумовлене дефіцитом капіталу для фінансування подальшої діяльності підприємства чи його розвитку. Тому основною функцією інвестицій є фінансова, що спрямована на покриття дефіциту фінансових ресурсів. Проте, ця функція зовнішніх інвестицій не єдина і не завжди є визначальною при прийнятті рішень щодо їхнього залучення чи вибору інвестора. Поряд з фінансовою варто також виокремити і інші функції зовнішніх інвестицій, найважливішими серед яких, на нашу думку, є інноваційна, зовнішньоекономічна, безпекова, стратегічна та оптимізація оподаткування (рис. 1).

Встановлення функції зовнішніх інвестицій, яка є визначальною відповідно до мети їхнього залучення, є важливою передумовою відбору інвестора. Якщо фінансова функція інвестицій обумовлює вибір інвестора насамперед на основі критерію вартості залученого капіталу, то ефективна реалізація інших функцій передбачає також врахування якісних критеріїв, зокрема: наявність у потенційного інвестора необхідних підприємству технологій та рівень їхнього розроблення; присутність потенційного інвестора на ринку, на який підприємство планує здійснити експансію; рівень економічного й політичного (геополітичного) впливу потенційного інвестора тощо.

Висновки. Зовнішні інвестиції є важливими чинником розвитку підприємств, особливо за умов сучасної інноваційної економіки. Дослідження сутності зовнішніх інвестицій засвід-

Таблиця 2

Класифікація зовнішніх інвестицій

Ознака класифікації	Види інвестицій
Об'єкт інвестування	– реальні – вкладення коштів в матеріальні та нематеріальні активи; фінансові – вкладення коштів у фінансові інструменти, зокрема корпоративні права участі в статутному капіталі, цінні папери підприємства тощо; – інтелектуальні – вкладення коштів у навчання і підготовку фахівців, наукові дослідження і розробки підприємства тощо;
Характер участі інвестора в інвестиційному процесі	– прямі – безпосередня участь інвестора в статутному (акціонерному, іншому зареєстрованому) капіталі підприємства; – непрямі – вкладення коштів у цінні папери фінансових посередників (наприклад, інвестиційні сертифікати тощо);
Термін інвестування	– короткотермінові або поточні (до 1 року); – середньотермінові (1-3 роки); – довготермінові (понад три роки); – безтермінові (без визначеного терміну вкладення);
Рівень інвестиційного ризику	– безризикові; – низькоризикові; – середньоризикові; – високоризикові; – спекулятивні;
Форма власності інвестованого капіталу	– приватні – вкладення, які здійснюють суб'єкти приватного сектору економіки (фізичні особи, підприємницькі структури тощо); – державні – вкладення, які здійснюють суб'єкти державного сектору економіки за рахунок коштів державного чи місцевого бюджетів, інших державних позабюджетних фондів; – змішані – інвестиції, які передбачають частки як приватних, так і державних вкладень (наприклад, державно-приватне партнерство);
Регіональне походження інвестицій	– національні – здійснені вітчизняними суб'єктами інвестиційної діяльності; – іноземні (зовнішньоекономічні) – залучені від іноземних суб'єктів (нерезидентів); – спільні – частково залучені від вітчизняних суб'єктів (резидентів), а частково від іноземних (нерезидентів);
Форма інвестування	– грошові вкладення; – майнові (матеріально-технічні) вкладення; – нематеріальні активи; – лізинг тощо.
Рівень прибутковості	– високоприбуткові – з рівнем інвестиційного прибутку, який істотно перевищує середню норму прибутковості на ринку; – середньоприбуткові – з рівнем інвестиційного прибутку, який відповідає середній нормі прибутковості на ринку; – низькоприбуткові – з рівнем інвестиційного прибутку, який істотно нижчий від середньої норми прибутковості на ринку; – неприбуткові (недоходні) – інвестиції, мета яких не пов'язана з отриманням інвестиційного доходу чи прибутку;
Рівень ліквідності	– високоліквідні – до одного місяця можуть бути конвертовані в грошові кошти без втрат своєї вартості; – середньоліквідні – можуть бути конвертовані в грошові кошти без втрат своєї вартості в термін від одного до шести місяців; – низьколіквідні – можуть бути конвертовані в грошові кошти без істотних втрат своєї вартості в термін понад шість місяців; – неліквідні – не можуть бути конвертовані в грошову форму без істотних втрат своєї вартості;

Джерело: запропоновано автором на основі узагальнення ознак і видів інвестицій, поданих в [1; 3; 5; 7]

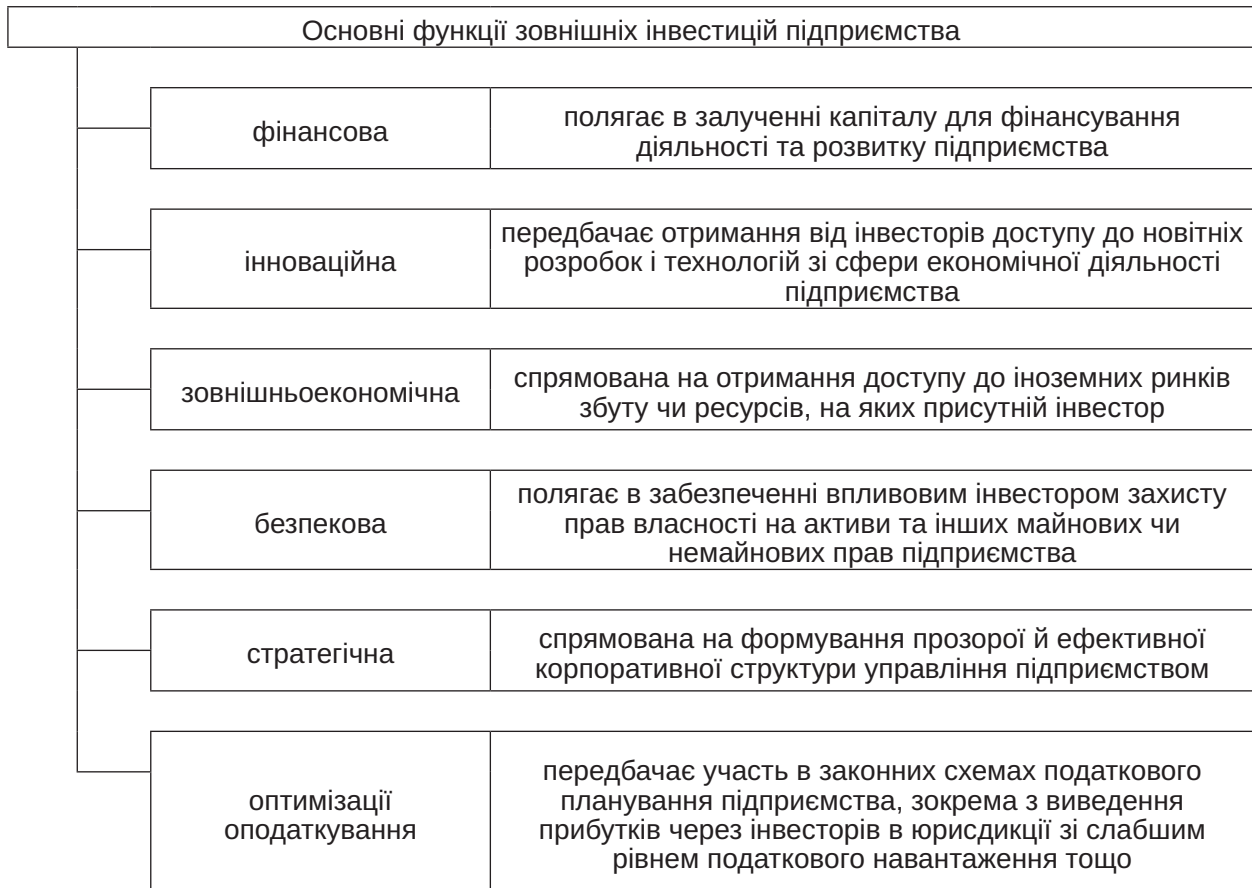

Рис. 1. Основні функції зовнішніх інвестицій підприємства

чило доцільність їхнього трактування через призму майнового та капітального підходів. Застосування загальнонаукового методу дедукції дало змогу виокремити та охарактеризувати основні види цих інвестицій за ознаками об'єкта інвестування, характеру участі інвестора в інвестиційному процесі, терміну інвестування, рівня інвестиційного ризику, форми власності інвестованого капіталу, регіонального походження інвестицій, форми

інвестування, рівнів прибутковості та ліквідності. Встановлено, що окрім фінансової, зовнішні інвестиції також можуть виконувати й інші функції, основними серед яких є інноваційна, зовнішньоекономічна, безпекова, стратегічна й оптимізації оподаткування. Перспективою подальших досліджень за цією тематикою є обґрунтування економічних механізмів залучення зовнішніх інвестицій на підприємства України.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Дука А. П. Теорія та практика інвестиційної діяльності. Інвестування : навчальний посібник. Київ : Каравела, 2007. 424 с.
2. Економічний енциклопедичний словник: У 2 т. Т. 1 / За ред. С. В. Мочерного. Львів : Світ, 2005. 616 с.
3. Загородній А. Г., Вознюк Г. Л. Фінансово-економічний словник. 4-те вид., доопрац. та доповн.: у 3 т. Том 1 (А-Й). Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2021. 604 с.
4. Зеленіна О. О. Сутність інвестицій та позичених коштів: узгодження термінології. *Вісник Житомирського державного технологічного університету: Економіка, управління та адміністрування*. 2009. № 2 (48). С. 179–185.
5. Інвестознавство : підручник / В. Г. Федоренко, А. Ф. Гойко ; за наук. ред. В. Г. Федоренка. Київ : МАУП, 2000. 408 с.
6. Інвестування : навчальний посібник / за ред. М. І. Крупки. Львів : ЛНУ імені Івана Франка, 2011. 376 с.
7. Кириченко О. А., Єрохін С. А. Інвестування : підручник. Київ : Знання, 2009. 573 с.

8. Коваленко Ю. М., Мискіна О. О. Економічна сутність інвестицій. *Формування ринкових відносин в Україні*. 2011. № 1 (116). С. 74–78.
9. Любимов В. І. Соціально-економічна сутність інвестицій у процесі їхньої реалізації. *Інвестиції: практика та досвід*. 2009. № 12/2009. С. 8–11.
10. Про інвестиційну діяльність: Закон України від 18.09.1991 р. № 1560-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1560-12#Text> (дата звернення: 22.01.2025 р.).
11. Скоробогатова Н. Є. Дослідження сутності інвестицій та інвестиційної діяльності. *Економічний вісник Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут»*. 2016. № 13. С. 487–493.
12. Ткаченко А. М., Плаксина Є. М. Економічна сутність інвестицій. *Теоретичні і практичні аспекти економіки та інтелектуальної власності*. 2013. Вип. 1. Т. 2. С. 99–102.
13. Фінансова енциклопедія / О. П. Орлюк, Л. К. Воронова, І. Б. Заверуха та ін. ; за заг. ред. О. П. Орлюк. Київ : Юрінком Інтер, 2008. 472 с.
14. Шевченко С. Ю. Економічна сутність інвестицій та інвестиційної діяльності. *Інвестиції: практика та досвід*. 2010. № 1/2010. С. 7–10.

REFERENCES:

1. Duka A. P. (2007) *Teoriia ta praktyka investytsiinoi diialnosti* [Theory and practice of investment activities]. Kyiv: Kavela, 424 p. (in Ukrainian)
2. Mochernyi S. V. (ed.) (2005) *Ekonomichni entsyklopedychnyi slovnyk* [Economic Encyclopedic Dictionary]: U 2 t. Tom 1. L'viv: Svit, 616 p. (in Ukrainian)
3. Zahorodniy A. H. (2021). *Finansovo-ekonomichnyy slovnyk* [Financial and economic dictionary]. 4-te vyd., dooprats. ta dopovn.: u 3 t. Tom 1 (A-J). L'viv: Vydavnytstvo L'vivskoyi politekhniki, 604 p. (in Ukrainian)
4. Zelenina O. O. (2009). Sutnist investytsii ta pozychenykh koshtiv: uzgodzhennia terminolohii [The essence of investments and borrowed funds: harmonization of terminology]. *Visnyk Zhytomyrskoho derzhavnoho tekhnolohichnoho universytetu: Ekonomika, upravlinnia ta administruvannia – «Journal of ZSTU»: Economics, management and administration*, no. 2 (48), pp. 179–185.
5. Fedorenko V. H., Hoiko A.F. (2000) *Investoznavstvo : pidruchnyk* [Investing : textbook]. Kyiv: MAUP, 408 p. (in Ukrainian)
6. Krupka M. I. (ed.) (2011) *Investuvannia : navchalnyi posibnyk* [Investing : textbook]. L'viv: LNU imeni Ivana Franka, 376 p. (in Ukrainian)
7. Kyrychenko O. A., Yerokhin S. A. (2009) *Investuvannia : pidruchnyk* [Investing : textbook]. Kyiv: Znannia, 573 p. (in Ukrainian)
8. Kovalenko Yu. M., Myskina O. O. (2011) Ekonomichna sutnist investytsii [The economic essence of investments]. *Formuvannia rynkovykh vidnosyn v Ukraini – Formation of market relations in Ukraine*, no. 1 (116), pp. 74–78.
9. Liubimov V. I. (2009) Sotsialno-ekonomichna sutnist investytsii u protsesi yikhnoi realizatsii [Socio-economic nature of investments in the process of their implementation]. *Investytsii: praktyka ta dosvid – Investments: practice and experience*, no. 12/2009, pp. 8–11.
10. Pro investytsiinu diialnist [On investment activities]: Zakon Ukrainy vid 18.09.1991 r. No. 1560-XII. Verkhovna Rada Ukrainy. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1560-12#Text>
11. Skorobohatova N. Ie. (2016) Doslidzhennia sutnosti investytsii ta investytsiinoi diialnosti [Research into the nature of investments and investment activities]. *Ekonomichnyi visnyk Natsionalnoho tekhnichnoho universytetu Ukrainy «Kyivskiy politekhnichnyi instytut» – Economic Bulletin of NTUU «KPI»*, no. 13, pp. 487–493.
12. Tkachenko A. M., Plaksina Ye. M. (2013) Ekonomichna sutnist investytsii [The economic essence of investments]. *Teoretychni i praktychni aspekty ekonomiky ta intelektualnoi vlasnosti – Theoretical and Practical Aspects of Economics and Intellectual Property*, vol. 1, no. 2, pp. 99–102.
13. Orliuk O. P. (ed.) (2008) *Finansova entsyklopediia* [Financial Encyclopedia]. Kyiv: Yurinkom Inter, 472 p. (in Ukrainian)
14. Shevchenko S. Iu. (2010) Ekonomichna sutnist investytsii ta investytsiinoi diialnosti [The economic essence of investments and investment activities]. *Investytsii: praktyka ta dosvid – Investments: practice and experience*, no. 1/2010, pp. 7–10.